

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

10.nodaļa: Vienotais Ego.

504.

Saskaņā ar Mācībām visas augstākās kosmiskās Manifestācijas iegūst savu formu jeb kļūst par Dieva līdzības personifikāciju cilvēkā. Tāpēc, protams, Visaugstākie Gari arī ir Augstāko Manifestāciju Personifikācijas. Septiņi Kumari, Septiņi Jogosi, Septiņas Ugunis jeb Liesmas, Septiņi Saprāta Dēli, Septiņi Brauna Dēli, vai Septiņi Dievu Dēli, visi Viņi ir tādi Visaugstākie Gari, kas kā Avatāri pieņēmuši Zemes ķermeni, lai paceltu cilvēka apziņu un liktu viņam saskarties ar viņa dievišķo dabu.

505.

Citātos Afanasija vārdos daudz skaistuma, un kur skaistums, tur patiesība. Tā viņa vārdi: “Dievs kļuvis cilvēks, lai mēs kļūtu dievišķīgi”, atbilst okultajai patiesībai, ja Jēzus Kristus Gars savā šķīstītajā ugunīgajā Dievišķīgajā Būtībā ir mums, protams, Dievišķās Sākotnes personificējums. Pieņemot zemes ķermeni smagajā garīgo vērtību deģenerācijas un sabrukuma laikmetā, lai dotu cilvēka garam jaunu impulsu un tā tuvinātu cilvēku viņā ietvertajai dievišķajai dabai, Viņš, patiesi, darīja to dievišķīgu. Mēs pieskaramies Dievišķajai Sākotnei mūsos tādā mērā, kādā mēs spējam to ietvert savā apziņā. Patiešām “Caur gara pieskarsmi mēs kļūstam par dievišķās dabas sastāvdaļu” un sasniedzam dievišķību...Runājot tagadnes valodā – vai gan Mācībā nav sacīts, ka vienīgi ietverot apziņā augstākās enerģijas mēs iegūstam pieeju tām un varam tās izlietot...

506.

Austrumu apziņā Augstākā Būtne bezgalīgi atšķiras no Rietumu priekšstata par Augstāko Būtni. Austrumu Augstākā Būtne nav šķirama no Viņa Radījuma.

Viņa Radījums arī ir Viņš Pats. Pretstatā Rietumu apziņai, Austrumu apziņa savā pamatā ir sintētiska un pieradusi visu apvienot un ietvert. Tāpat tā godina Vareno Sākotni visos Viņas Aspektos, jo visi Aspekti un visi Ceļi pieder Sākotnei.

Austrumos saka: “Dievu kā cilvēku negodina vienīgi divas cilvēku šķiras: Cilvēks – zvērs, kam nav nekādas reliģijas [saites ar Augstāko] un atbrīvotā dvēsele, kas pacēlusies pāri cilvēciskajām vājībām un pakāpusies pāri savas dabas robežām. Tikai tā viņa spēj pielūgt Dievu, kāds Viņš ir.”

507.

Runājot par Trīsvienības Personām filozofiski, jāpieņem, ka, ja Makrokosms un mikrokosms ir vienbūtīgi, arī ikvienā cilvēkā iemājo ne vien pirmā, otrā vai trešā trīsvienības persona, bet viņš apvieno sevī visu trīsvienību, jo kā gan citādi izprotama viņa triāde – Atma, Budhi un Manass? Tāpēc vai iespējams ierobežot Mūžības Dēlu ar vienu Trīsvienības Personu? Šādā nedalāmā sadalē izpaužas liela domu nabadzība.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

10.nodaļa: Vienotais Ego.

508.

Kur vien iespējams, vārdu Kungs, Dievs, Radītājs vajag aizvietot ar – Dievišķā Sākotne, jo mūsu apziņā jau pārāk iesakņojies vārda Dievs antropomorfiskais priekšstats. Gribētos cilvēka apziņu mazliet iekustināt visas esības majestātiskā un bezrobežīgā Principa atskārsmes virzienā un sava, kā šī principa paudēja, atbildības izpratnes virzienā. Cilvēki lasa savus svētos Rakstus un runā par Dieva Neizsakāmību, Neaptveramību un Neredzamību un, tanī pašā laikā, piedēvē šai neaptveramībai visas antropomorfiskās kādības, izjūtas un rīcību!

Jūs rakstāt, ka jums “nākas bieži dzirdēt pārmetumus Austrumu Mācībai par Mīlestības Mācības trūkumu, kāda ir “Evanģēlijā”. Šis pārmetums visai netaisns, un pārmetēji pierāda savu nezināšanu. Tieši Austrumos pastāv viscildenākais Mīlestības kults. Visas viņu garīgās mācības, visa viņu mitoloģija, viss eposs, visa poēzija un tautas teiksmas cildina šīs varenās jūtas, kas visu radījušas, caur kurām viss dzīvo un kustās. Tieši nekur nav tā apdziedāta Mīlestība, kā Austrumos, visās tās vissmalkākajās niansēs un kādībās. Visu Jogu pamatā ir mīlestība un atdevība izvēlētajam Ideālam. Visaugstākais Jogas veids nosaukts par Mīlestības Jogu. Šajā Jogā Dievišķā Sākotne pieņem Mīlotā vai Mīlotās aspektu, jo mīlestības visvarenākā forma izpaužas divu sākotņu mīlestībā. Visa Austrumu poēzija ir tieši viena vienīga mīlestības himna Dievišķajai Sākotnei visos viņas Aspektos, sākot ar neatskārstamo un neizsakāmo, beidzot ar personīgā Dieva, Guru, Mātes, Mīlotās un Mīlotā Tēlu... Tā arī Dzīvās Ētikas Mācība ir aicinājums uz Mācību, uz kalpošanu vispārības labumam, kas ir mīlestības augstākā forma, jo tai trūkst egoisma izjūtu. Mīlestība uz cilvēci prasa pašaiizliedzību un atsacīšanos no sevis. Jo, ja mīlestība uz Mācību nes Mīlotā atbildi, tad mīlestību uz cilvēci vainago ērkšķu vainags.

509.

Jūsu Dieva definējums pareizs. Vajag, patiešām, parādīt, ka Dieva jēdziens pārklāj visu – “tanī mēs rosāmies un esam dzīvi”. Ja ir Bezrobežības jēdziens, tad protams, Dievs ir šī Bezrobežība, tāpēc visādi spriedelējumi par Viņu ir tikai Viņa ierobežojumi. Mēs vienīgi varam dziļā svētbijībā, sirds augstākā priekā noliekties šīs Neizsakāmās Varenības un Daiļuma priekšā, un gara liksmē tiekties uz šo varenās Bezrobežības Noslēpumu. Patiesi, ceļš, kas tuvina Dievam - bezrobežīgs ceļš.

510.

Pienācis laiks norādīt, ka visu tautu Visaugstākais Dievs ir vienbūtīgais Dzīvais Dievs Dabā, Vienbūtīgā Kosmiskā Dievība – Negrozāmā tikuma Dievs, taisnīgās atmaksas Dievs, bet nevis varmācības Dievs Žēlsirdības vārdā, jo, patiešām, cerība uz nepelnītu Augstāko Žēlsirdību ir, varbūt, visspēcīgākais impulss atkārtot ļaundarbību.

511.

Visuma balsts ir Harmonijas un Mīlestības vienbūtīgais princips – Dievs ir Mīlestība. Tāpēc, ja mēs gribam iemiesot senseno aksiomu – “ka augšā, tā arī apakšā”, mums

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

10.nodaļa: Vienotais Ego.

jāapvienojas šajā mīlestības sākotnē un jāpakļaujas Viņam, atzīstot vienīgi Viņu par savu neaprobežoto Valdnieku. Bet, ja tomēr Visuma iekārtojumam mēģinātu pielāgot cilvēku jēdzienus, tad tas būtu tuvāk Eidokrātijai (platonisma nozīmē ideālais “paraugs”, “prototips”) jeb Ideālajai Demokrātijai, kā ierobežotai Monarhijai. Protams, ja neviens organisms, neviena iekārta nevar pastāvēt bez hierarhiskās sākotnes, tad arī debesu Eidokrātijai sava Hierarhija, bet šī Hierarhija aiznirst Bezrobežībā.

Ezotēriskā zinātne apstiprina, ka Pasauli valda Kosmiskais Saprāts, kas ir Augstāko Hierarhiju Saprātu kopsumma. Apzīmējums “personīgs” absolūti nav attiecināms uz principu, tāpat arī varas jēdziens.

Debesu Hierarhijā nevienu neieceļ, bet visu sasniedz. Kosmā pastāv negrozāma zemākā pakļautība Augstākajam, tas ir evolūcijas pamats. Uzmanīgi pārlesiet “Bezrobežību”.